

De loopbaan van Annemarie van Gaal

De dood of de gladiolen

TEKST: KIM LOOHUIS FOTOGRAFIE: FRANK RUITER

Het leven van de succesvolle zakenvrouw Annemarie van Gaal (48), bekend van televisieprogramma's als *Een dubbeltje op z'n kant* en *Dragon's Den*, leest als een sprookje. Maar niets is haar aan komen waaien. Zowel privé als zakelijk kreeg ze genoeg voor haar kiezen. Toch blijft ze altijd knokken. 'En dan is daar ineens weer dat heilige vuur.'

Wat wilde je vroeger worden?

'Ik had vroeger de geijkte meisjesdromen, wilde modeontwerpster worden of dierenarts. Op het moment dat ik alleenstaande moeder werd, waren die dromen definitief van de baan. Toen werd het een kwestie van overleven.'

Gaan dromen najagen en overleven dan niet samen?

'Nee, dat gaat niet. Ik moest een overlevingsstrategie bepalen. Mijn baan als verkoopster bij diamantair Gassan was niet te combineren met de tijden van de crèche. Ik moest op heel onregelmatige tijden werken, dus ik wist dat ik dat niet meer kon doen. Ik heb bekeken welke opties ik wel had, wat ik zou kunnen met alleen mijn middelbare schoolopleiding en waar ik het meeste mee kon verdienen, want ik moest natuurlijk ook de crèche betalen. Uiteindelijk ben ik als directiesecretaresse gaan werken bij tijdschriftenuitgeverij VNU. Vervolgens werd ik als projectmanager verantwoordelijk voor alle projecten die met het buitenland te maken hadden. In 1990 moest er iemand naar Rusland, omdat VNU daar een joint venture had. Ik wilde daar graag naartoe.'

Dat lijkt me ook niet echt goed te combineren met een crèche, zo'n avontuur in Rusland.

'Ik was ook niet de meest voor de hand liggende keuze, omdat ik vrouw ben, onvoldoende opleiding had, you name it. Maar VNU had weinig keuze, want niemand anders wilde. Ik heb mijn zoon meegenomen en heb geprobeerd om er daar het beste van te maken. Comfort hadden we niet, de eerste tijd woonden we in een jeugdhotel in Moskou. Daarna verhuisden we naar een appartement dat uitkeek op de koeltorens van een kerncentrale. Ik had weinig meubels, sloep op een matras op de ►

► grond, maar dat maakte allemaal niet uit. Ik had de kans om daar echt iets goeds neer te zetten en om verder te komen.'

Heb je die drive altijd al gehad?

'Ja, dat denk ik wel. Ik heb periodes gekend dat het minder ging, dat ik dat heilige vuur niet voelde. Zo'n periode dat werkelijk alles misloopt. Ik werd op een gegeven moment privé geconfronteerd met enorme problemen, dus ik voelde dat ik wat mijn werk betreft even pas op de plaats moest maken. Daarvoor heb ik een paar jaar van mijn leven moeten opgeven, maar uiteindelijk voelde ik dat vuur weer terugkomen. Het is zo'n fantastisch gevoel om te merken dat het lukt waar je voor gevochten hebt en dat je heilige vuur terug is. Dan weet je dat je je problemen overwonnen hebt.'

Het avontuur van VNU in Rusland werd na anderhalf jaar gestaakt, waarom?

'De plannen voor een nieuwe uitgeverij kwamen niet goed van de grond. De joint venture liep niet en de plannen die Derk Sauer (haar zakenpartner in Moskou, red.) en ik bedachten, vonden ze bij VNU ook maar niets. Derk en ik hadden zoveel geloof in de Russische markt en in onze eigen businessplannen en ideeën dat we nooit hebben getwijfeld of we het konden uitvoeren. VNU zat gewoon op een te grote afstand om ons vertrouwen te delen.'

Beste raad die je ooit hebt gekregen?

'Mijn beste vriendin Meddy zei op momenten dat een heleboel dingen in mijn leven verkeerd gingen: 'Trek een gordijntje om je heen, laat ze je niet raken.' Ik denk regelmatig aan dat gordijntje als mensen te dichtbij komen.'

Beste raad die je zelf ooit gegeven hebt?

'Wankele blijheid is uitputtender dan vaststaand leed. Je moet altijd streven naar duidelijkheid. Eigenlijk wil je nooit in wankele blijheid zitten, hoewel veel mensen dat van nature wel doen. Je kunt beter weten waar je aan toe bent en zaken als een feit beschouwen.'

Dus startte je samen met Derk Sauer je eigen uitgeverij, Independent Media. Waarom juist weer een uitgeverij, terwijl het avontuur van VNU was mislukt?

'Dat het met VNU niet lukte, lag aan andere factoren. Een van de belangrijkste was misschien wel dat we de verkeerde joint venture partner hadden.'

In korte tijd groeit Independent Media uit tot een enorm succesvolle uitgeverij. Hoe verklaar je dat succes?

'Veel mensen werken om fijn te kunnen leven, maar voor ons was ons werk ons leven. Wij zaten met ons hele hebben en houwen in het bedrijf en hadden een 'De dood of de gladiolen'-mentaliteit. Die mentaliteit heeft ervoor gezorgd dat we bergen konden verzetten.'

'Ik had de kans om in Rusland echt iets goeds neer te zetten en verder te komen'

Toch kwam je na een paar jaar weer terug naar Nederland. Waarom?

'Ik wilde mijn kinderen (In Rusland kreeg Annemarie haar tweede zoon, red.) stabiliteit en Nederlands onderwijs geven. Voordat ik vertrok uit Rusland kreeg ik twee aanbiedingen. Een daarvan was bij de Amerikaanse uitgeverij Hearst en de andere was in China. Maar gaandeweg merkte ik dat mijn toenmalige man niet helemaal meer in orde was, hij kreeg een serie herseninfarcten, dus toen heb ik besloten om in Nederland te blijven en mijn gezin de aandacht te geven.'

Wat ben je in Nederland toen gaan doen?

'Het enige dat ik had gepland toen ik terugkwam naar Nederland was een vakantie naar Zimbabwe met een vriendin. Vlak daarvoor belde de Telegraaf met de vraag of ik algemeen directeur wilde worden van de Tijdschriften

Groep, dus na mijn vakantie kon ik daar direct aan de slag. Lang heeft dat trouwens niet geduurd, want ik was nog steeds verbonden aan Independent Media, waarin VNU minderheidsaandeelhouder was. Zij zagen het niet zo zitten dat ik directeur werd bij een andere uitgeverij.'

Hoe ben je begonnen met investeren?

'Daar ben ik eigenlijk in Rusland al mee gestart. Ik had toen al een minderheidsbelang in Independent Media verkocht. Een van mijn beste vrienden wilde zijn droom, een hotel in Costa Rica, realiseren en ik werd zijn eerste investeerder. Mijn tweede investering was ook in een van mijn Russische contacten. Hij heeft in China een beveiligingsbedrijf opgestart en daar investeer ik in. Nog steeds.'

En je beste investering?

'Dat is mijn huis hier in Amsterdam. Dat heb ik eind jaren negentig gekocht, in de periode dat de huizen nog niet zo heel duur waren en heel snel werden verkocht. Vaak had je niet eens de tijd om te gaan kijken. Laat staan dat ik vanuit Rusland kon overvliegen om te bekijken of een huis iets voor me was. Ik heb dit huis dus blind gekocht, maar het blijkt achteraf een superinvestering.'

Is dat de reden dat je in onroerend goed bent gaan investeren?

'Nee, dat onroerend goed vind ik maar een vreemde wereld. Ik heb een portefeuille gehad met onroerend goed, maar ik beleefde daar persoonlijk erg weinig lol aan. Ik voegde namelijk niets toe. In drie jaar tijd heb ik een hele serie panden gekocht en het vreemde is dat ik met de verkoop daarvan meer heb verdiend dan aan de tien jaar ploeteren in Rusland. Dat vind ik niet frustrerend, maar wel vreemd dat het zo werkt.'

Blijf je in Nederland of lonkt het buitenland toch weer?

'Het buitenland blijft een enorme aantrekkingskracht op me hebben. Ik droom wel eens van New York.'

Wat zou je daar willen doen?

'Ik heb geen idee. Ik ben heel tevreden met mijn leven, ben erg gelukkig, maar ieder mens heeft zijn dromen.' ■

Cv Annemarie van Gaal

Geboren 9 oktober 1962, Helmond
Opleiding Vwo, Heerlen
Thuis Samen met Frans de Vlieger, twee zoons uit eerdere huwelijken

Loopbaan

1980 Diamantair Gassan
1985 Directiesecretaresse bij uitgeverij VNU
1990 Voor VNU naar Moskou
1992 Richt met Derk Sauer uitgeverij Independent Media op
2000 Algemeen directeur Telegraaf Tijdschriften Groep
2003 Richt AM-Media op, met als eerste tijdschrifttitel *AM Magazine*
2006 Investeerder
2007 - heden Op televisie te zien in programma's als *Dragon's Den*, *Ten einde raad* en *Een dubbeltje op zijn kant*
2009 Auteur van *Succes*
2010 Auteur van *Ambitie*

